

[Indenrigsministeren.]

man tager dette i Betragtning, maa man sige, at Luftværnsfolkene klarede Situationen ganske godt. Det er det, jeg har at sige om Tiden under Krigen.

Saa er der Spørgsmaalet om Tiden efter Krigen. Hele Flygtningeadministrationen hører i og for sig ikke under det Omraade, jeg beskæftiger mig med, det hører under Socialministeriet, og det eneste, der er sket, er det, at vi faktisk har udlaant Luftværnets Apparat, har stillet det til Socialministeriets Raadighed. Jeg vil gerne have Lov at sige, at naar man tager alle de Vanskeligheder i Betragtning, som Flygtningeadministrationen har været stillet over for, maa det erkendes, at den har løst sin Opgave paa den under de givne Forhold bedst mulige Maade.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen talte endvidere om C. Bernes Stilling og var bl. a. inde paa at tale om deres Løn. For de værnepligtige C. B.eres Vedkommende er Stillingen den, at de jo egentlig kunde have været indkaldt som Soldater. Det er de sluppet fri for. I Stedet for har de faaet den Tjeneste, der her er Tale om, og selvfølgelig maa man da behandle dem, som de vilde være blevet behandlet, hvis de havde været Soldater. Det gælder navnlig i lønmæssig Henseende. Det, der ydes dem i Dag, baade fra Statens Side og fra Socialkontorenes Side, er ganske sikkert det samme, som de vilde have kunnet oppebære, hvis de havde været Soldater. Saa er der det frivillige Mandskab. Ja, det er jo et fuldkommen frit Tjenesteforhold, de er gaaet ind i. De vidste, inden de gik ind i dette Forhold, hvad Lønnen derfor var, og hvordan Vilkaarene i det hele taget var. Det har de givet sig ind under, og de maa naturligvis, saa længe Tjenesteforholdet varer, finde sig i, at det ogsaa fortsætter.

Med Hensyn til Vilkaarene for disse Folk i øvrigt nævnte det ærede Medlem bl. a. Vagtlokalerne, og jeg skal villigt indrømme, at de Vagtlokaler, der er stillet til Raadighed for C. B.-Mandskabet, ligesom for øvrigt de Vagtlokaler, der, efter hvad jeg ved, er stillet til Raadighed for Soldaterne, er ikke gode. De lider af Mangler baade i den ene og den anden Henseende, og det er givet, at hvis vi kunde skaffe dem bedre, saa vilde det ske; men Materiale-mangelen, der spiller ind paa saa mange Omraader, spillet ogsaa ind her, og derfor har vi ikke kunnet gøre det bedre indtil nu.

Hvad Tillidsmandsordningen angaar, kan vi naturligvis ikke have den Tilstand,

at enhver C. B. er, som føler sig kaldet dertil, pludselig begynder at optræde som Tillidsmand. Men jeg har sagt til de Folk, der har været hos mig, f. Eks. Repræsentanter for C. Bernes Landsforening, at vi ikke havde noget at indvende imod, at man etablerede en Tillidsmandsordning. I det hele taget lod det til paa det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, som om der faktisk herskede en Slags Krigstilstand mellem C. B.-Repræsentanterne og mig. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at de Forhandlinger, jeg har ført med de Herrer, har været ført under de venskabeligste Former, og jeg har Indtryk af, at naar disse Folk er gaaet fra mig, har de forstaaet mere af den faktiske Situation paa dette Omraade, end øjensynligt det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har forstaaet.

Der spørges om, hvornaar de kommer hjem. Det er jeg ikke i Stand til at sige, det afhænger af en lang Række forskellige Forhold, bl. a. af dette, i hvor høj Grad vi vil være i Stand til at lægge Beslag paa Militæret til de Opgaver, som nu engang skal løses, nemlig Vagttjenesten i Forbindelse med Flygtningespørgsmaalet. Jeg kan godt sige det her — og det kan ogsaa være henvendt til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen —, at det er ikke min eneste Tanke, men det er en af mine kæreste Tanker hurtigst muligt at kunne afvikle hele C. B.-Ordningen. Men som sagt, det afhænger i meget høj Grad af dette: Kan vi faa andre Folk til at udføre Bevogtnings-tjenesten? Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at det ikke har været muligt, selv om det har været overvejet og forsøgt, at faa det egentlige Vagtværnsmandskab ind til at overtage Bevogtningen; og at etablere et helt nyt Vagtværn i den Anledning, det finder jeg ikke nogen Anledning til.

Til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen vil jeg sige, at en af de Opgaver, som den Kommission, jeg har nedsat angaaende den fremtidige Ordning af Befolkningens Beskyttelse mod Luftangreb, først og fremmest maa beskæftige sig med, er Spørgsmaalet om Bunkers, om man skal opretholde denne Bunkersordning, og i hvor stort Omfang det skal ske. Saa længe denne sagkyndige Kommission ikke har udtalt sig om Spørgsmaalet, vil jeg indrømme, at jeg vil være betænkelig ved at nedlægge blot en væsentlig Del af disse Bunkers, som dog staar Samfundet i overordentlig mange Penge. Men at der er et Problem her, som man hurtigst muligt — ogsaa f. Eks. af